

РЕШЕНИЕ

№ 399

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11134** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 38778 от 08.11.2021г. по описа на Административен съд - София град и вх. № 77083 от 27.10.2021г. по описа на Софийски районен съд, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, е. 2, ап. 8, представлявано от управителя З. Б. К., чрез адв. В. А. от САК, със съдебен адрес [населено място], жк. К. поляна II част, бл. 241 вх. Б, ап. 43 срещу решение № 577 от 04.10.2021 г., постановено по НАХД № 7647 от 2021г. по описа на СРС, НО, 3 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 22 - 007330 от 15.03.2021, издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” – С. (ДИТ – С.), с което на касатора е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) за извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, като същата е намалена на 200,00 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна като неправилно и постановено в противоречие с материалния закон и се иска касационната инстанция да отмени НП изцяло.. Счита че неправилно въззивният съд е приел, че дружеството носи отговорност за неизпълнените

предписания, както и че управителят на дружеството 03.02.2021 г. и на 08.02.2021 г. касаторът е представил извлечения от търговския регистър (ТР) и документи, че дружеството е в открита процедура по несъстоятелност и че се представлява от синдик. В тази връзка се посочва, че Протокола не е връчен на синдика. Касаторът посочва, че не му е изпращана покана нито на него, нито на синдика за съставяне на АУАН, поради което същият е издаден неприсъствено. Възражава се срещу изменения размер от съда на наложената санкция, като се твърди, че и 200,00 лева са прекомерно високо административно наказание, тъй като синдикът на дружеството не е уведомен за започналото административно производство по санкциониране на юридическото лице – работодател. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение. В хода на съдебното заседание редовно призован, се представлява от адв. А., която поддържа касационната жалба и предлага да се уважи. Депозира писмено становище и претендира адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък.

Ответникът по касационната жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ - редовно призован, се представлява от адв. П., която оспорва касационната жалба и предлага да не се уважава. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., предлага жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд София - град, IV - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в периода от 18.12.2020 г. до 26.02.2021 г. на „КАРИМПЕКС -1“ е установено, че касаторът не е изпълнил предписание под № 4, дадено му на основание чл. 404, ал.1, т. 1 от КТ, с протокол за извършена проверка от 19.01.2021 г., а именно „Работодателят да изплати на И. Г. М. уговореното трудово възнаграждение за месец октомври 2020 г., съгласно чл. 128, т. 2 от КТ“. Срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 01.02.2021 г., като административното нарушение е извършено на 02.02.2021 г. в предприятието на работодателя. Нарушението е констатирано на 26.02. 2021 г. в ДИТ – С. при последваща проверка на [фирма], при която дружеството не е представило платежни ведомости или други платежни документи (разходни касови ордери, фишове, банкови нареждания и други), удостоверяващи изплащане на трудовото възнаграждение на И. М. за месец октомври 2020 г.

На дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение №22 – 007330 от 26.02.2021 г. от Н. В., инспектор в Отдел „Условия на труда“, дирекция „Инспекция по труда“, Главна дирекция „Инспекция на труда“, компетентен да извършва проверки и съставя актове за нарушения в обекти под контрол на Д „ИТ” –С., съгласно длъжностната му характеристика, което е вписано като такова по чл. 62, ал. 1 от КТ, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. Срещу АУАН не е постъпило писмено възражение от дружеството.

Въз основа на АУАН на 15.03.2021 г. е издадено обжалваното наказателно постановление от Д. И., директор на Д „ИТ” - С., компетентен да издава наказателни постановления по актове, издадени от инспектори по труда от Д „ИТ“ съгласно Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“. Същото е

връчено по пощата, съгласно отразеното в обратната разписка на 19.01.2021 г. Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени при спазване изискванията на ЗАНН. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление също отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Наказателното постановление отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението и нарушените правни норми.

Въззивният съд правилно е приел, че съгласно чл. 635, ал.1 и ал. 3 от ТЗ, с откриване на производството по несъстоятелност длъжникът продължава дейността си под надзора на синдика. Той може да сключва нови сделки само след предварително съгласие на синдика и съобразно с мерките, постановени с решението за откриване на производството по несъстоятелност, както и длъжникът, съответно неговите органи, когато той е юридическо лице, могат да извършват лично или чрез упълномощено от тях лице всички процесуални действия, които не са изрично предоставени на синдика.

Съвсем коректно районния съд е подчертал, че възнаграждението на М. е за трудово възнаграждение за м. 10. 2020 г. и задължението за неговото изплащане е възникнало преди решението на СГС за откриване на производството по несъстоятелност, следователно не попада в случаите на недействителност по чл. 646 и чл. 647 от ТЗ за извършени сделки и плащания на длъжника.

Предходната инстанция е отчетала наличието на смекчаващи вината обстоятелства, поради което е намалила определеното от АНО административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000,00 лв. на 200,00 лева, като е взел предвид, че касаторът е заплатил трудовото възнаграждение на М. след влизане в сила на решението на САС, с което е отменено решението на СГС за откриване на производството по несъстоятелност на дружеството.

Не на последно място трябва да се отбележи, че въззивната инстанция правилно е посочила, че административното нарушение е извършено чрез бездействие по чл. 415, ал.1 от КТ, защото до 01.02.20221 г. работодателят не е изпълнил задължително предписание, дадено на 19.01.2021 г., за което не е имало обективна пречка, макар и при открито производство по несъстоятелност, тъй като вземането на М. за заплата не е прието по чл. 687, ал.1 от ТЗ в откритото производство по несъстоятелност. Тук следва да се посочи, че причина за започване на производството по несъстоятелност спрямо касатора е негово задължение към друг правен субект, с който има договорни отношения, а не невъзможност за заплащане на трудови възнаграждения на наетите

работници.

Настоящият касационен състав не споделя възраженията, изложени в депозираната касационна жалба, по отношение изводите на въззивния съд, за които се твърди, че са неправилни.

Касационната инстанция намира, че правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма], както и измененият размер на наложеното административно наказание от въззивния съд, поради което жалбата следва да се остави без уважение.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за настоящата инстанция. На основание чл. 63д ал.5 от ЗАНН във връзка с ал. 4 от ЗАНН във връзка чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП) във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, IV - ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 577 от 04.10.2021г на Софийски районен съд/СРС/, НО, 3 - ти състав по НАХД № 7647/2021г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.